

ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΠΡΟΕΔΡΩΝ
ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Αθήνα, 29.11.2017

Η θέση της Ολομέλειας των Δικηγορικών Συλλόγων της χώρας για τα συναινετικά διαζύγια

Στο άρθρο 22 του νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης «*Μέτρα θεραπείας ατόμων που απαλλάσσονται από την ποινή λόγω ψυχικής ή διανοητικής διαταραχής και άλλες διατάξεις*», που κατατέθηκε στην Βουλή, προβλέπεται η έκδοση συναινετικών διαζυγίων με συμβολαιογραφική πράξη και υποχρεωτική παράσταση των πληρεξουσίων δικηγόρων.

Για το ζήτημα αυτό η Ολομέλεια των Προέδρων Δικηγορικών Συλλόγων της χώρας έχει ήδη εκφράσει, με την απόφαση της 4.2.2017, την ομόθυμη και απεριφραστη αντίθεσή της για τους ακόλουθους λόγους:

Παρά το γεγονός ότι προβλέπεται υποχρεωτική παράσταση δικηγόρων και επομένως δεν τίθεται θέμα αφαίρεσης δικηγορικής ύλης, η προωθούμενη από το Υπουργείο Δικαιοσύνης τροποποίηση των διατάξεων για την έκδοση συναινετικού διαζυγίου, ώστε να εκδίδεται από τους συμβολαιογράφους, δημιουργεί τα εξής κρίσιμα **νομικά ζητήματα**:

1. Δογματικά ο γάμος δεν είναι απλή σύμβαση. Πρόκειται για ιδιαίτερη σύμβαση, και για το λόγο αυτό η λύση του δεν μπορεί να είναι προσαρμοσμένη σε ένα απλώς συμβατικό πρότυπο.
2. Η λύση του γάμου με συμβολαιογραφική πράξη καταλήγει σε σύγχυση και πλήρη σύμπτωση του γάμου με το σύμφωνο συμβίωσης ετερόφυλων. Μάλιστα, το σύμφωνο συμβίωσης καθίσταται ελκυστικότερο διότι επιτρέπει την συμβατική ρύθμιση των συνεπειών, ιδίως σε ό,τι αφορά τα αποκτήματα.

Για το λόγο αυτό γεννάται ζήτημα συνταγματικότητας, εν σχέσει προς το **άρθρο 21 του Συντάγματος**.

3. Η συμβολαιογραφική λύση του γάμου δεν περιβάλλεται από τις εγγυήσεις της δικαστικής απόφασης, όπως η δημοσιότητα. Εξάλλου, ο αμιγής συμβατικός χαρακτήρας της λύσης δίνει την ευκαιρία ύπαρξης και επίκλησης ελαττωμάτων της βούλησης, όπως η απειλή ή και η εικονικότητα, η οποία δεν χωρεί ενώπιον δικαστηρίου.

4. Αν εκδίδεται το συναινετικό διαζύγιο από συμβολαιογράφο, γεννάται ο κίνδυνος να μην αναγνωρίζεται αυτόματα από άλλες χώρες μέλη της Ε.Ε. ενόψει των διατάξεων του **Κανονισμού 2201/2003**, στα **άρθρα 1§ 1, 2 § 1, 3 § 1, 4, 21 § 1** και την αιτιολογική σκέψη 7 του οποίου αναφέρονται οι όροι «δικαστήριο» και «απόφαση».

5. Η έκδοση συναινετικού διαζυγίου από συμβολαιογράφο, και όχι από Δικαστήριο, θέτει ζήτημα μη συμβατότητας με τα **άρθρα 26 § 3 και 94 § 1,2 του Συντάγματος**.

6. Παραμένει αδιευκρίνιστη η δυνατότητα προσβολής της συμβολαιογραφικής πράξης όταν υπάρχουν ελαττώματα στη βούληση των συζύγων. Αντιθέτως, στην περίπτωση δικαστικής απόφασης είναι σαφές ότι μπορεί να ανατραπεί με την άσκηση έφεσης.

7. Δεν είναι σαφές σε ποια αρχή και με ποια διαδικασία θα γίνεται παραίτηση από τα ένδικα μέσα και θα εκδίδεται πιστοποιητικό τελεσιδικίας ή αμετακλήτου ή πιστοποιητικό ότι λύθηκε ή ότι δεν λύθηκε ένας γάμος.

8. Επισημαίνεται, τέλος, ότι η διεθνής τάση είναι η συγκρότηση ειδικών οικογενειακών δικαστηρίων με αρμοδιότητα για όλα τα θέματα της οικογένειας και όχι η αφαίρεση των οικογενειακών διαφορών από τα δικαστήρια.

Κατόπιν αυτών είναι εμφανές ότι τίθεται ζήτημα αντισυνταγματικότητας της προωθούμενης ρύθμισης, αντίθεσης με το ενωσιακό κεκτημένο ενώ, επιπροσθέτως, εγείρονται σοβαρά δικαιολογικά, ουσιαστικά και διαδικαστικά ζητήματα, που δεν επιτρέπουν τη νομοθέτηση όπως προωθείται.

Για το θέμα αυτό, ο πρόεδρος της Ολομέλειας των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος **Β. Αλεξανδρής**, απέστειλε επιστολή με το ως άνω περιεχόμενο, στους βουλευτές του Ελληνικού Κοινοβουλίου.